

Γεράσιμος Ζησιμάτος (1920 – 2009)

Γεννήθηκε στη Ρόδο, όπου και ανέπτυξε σημαντική επιχειρηματική δραστηριότητα στον τομέα του τουρισμού.

Ο Γεράσιμος Ζησιμάτος ξεκίνησε να συλλέγει γραμματόσημα, ταχυδρομικές σφραγίδες, φακέλους και καρτ-ποστάλ από το 1930, όταν ήταν ακόμη μαθητής στην Αμαράντειο Σχολή της Ρόδου.

Σε συνέντευξή του το 2008 προς την Εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» αναφέρει για τη ζωή του:

«Είχαμε για παιχνίδι τα γραμματόσημα με τη σειρά των ηρώων της Ελληνικής Επανάστασης, που τα βρίσκαμε εύκολα τότε στην ιταλοκρατούμενη Ρόδο μέσω Αιγύπτου, με την οποία υπήρχε τακτική αλληλογραφία. Με τα γραμματόσημα αυτά παίζαμε πόλεμο. Αργότερα με μύησε στον φιλοτελισμό ένας Ιταλός συλλέκτης και από τότε μέχρι σήμερα ασχολούμαι με το χόμπι αυτό κατά τρόπο συστηματικό».

Και η εφημερίδα συνεχίζει:

Ο Γ. Ζησιμάτος, παρά το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της ιταλικής κατοχής ταλαιπωρήθηκε με συλλήψεις και εκτοπισμό σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, δεν σταμάτησε να εμπλουτίζει τη συλλογή του και να συγγράφει την ταχυδρομική ιστορία της Δωδεκανήσου που, όπως τονίζει, «αρχίζει από την τρίτη δεκαετία του 19ου αιώνα με την εγκατάσταση ξένων ταχυδρομείων στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Το προνόμιο αυτό αποκτά στη Ρόδο η Αυστρία το 1841 και ακολουθούν η Γαλλία το 1852, η Ρωσία το 1860, η Τουρκία το 1868 και η Αίγυπτος το 1872 που ίδρυσαν ταχυδρομικά γραφεία στο νησί». Από αυτές τις περιόδους ο Γ. Ζησιμάτος διαθέτει στη συλλογή του σπάνια γραμματόσημα, σφραγίδες, κάρτες, επιστολές και φωτογραφίες που καταγράφουν παράλληλα, ένα κομμάτι της Ιστορίας των νησιών.

Ακόμη στη συλλογή του διαθέτει όλες τις σειρές γραμματοσήμων που εκδόθηκαν στη Δωδεκάνησο κατά τη διάρκεια της ιταλικής κατοχής, όπως επίσης της γερμανικής και της αγγλικής που ακολούθησαν. Και φυσικά, όλες τις σειρές από την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα μέχρι σήμερα. Χαρακτηριστικά ο κ.

Ζησιμάτος αποκαλύπτει ότι όταν οι Άγγλοι είχαν καταλάβει τη Ρόδο, παράλληλα με το αγγλικό στρατιωτικό ταχυδρομείο ίδρυσαν και ινδικό για το ινδικό τάγμα που υπηρετούσε στο νησί. Και για όλες αυτές τις περιόδους διαθέτει μοναδικά συλλεκτικά ντοκουμέντα.

Η πιο μεγάλη αγορά που έκανε ήταν το 1973 όταν πλήρωσε 100.000 δραχμές σε συλλέκτη από την Κωνσταντινούπολη, ο οποίος ήθελε να αγοράσει σπίτι και να εγκατασταθεί στην Ελλάδα. «Μου πούλησε ένα μέρος της συλλογής του που περιλάμβανε φακέλους με γραμματόσημα και σφραγίδες από την Τουρκία».

Το πιο σημαντικό κειμήλιο της συλλογής Ζησιμάτου – όπως λέει ο ίδιος – «είναι μια επιστολή που εστάλη από τη Ρόδο στη Δαμασκό το 1447. Αποστολέας της φέρεται να είναι ένας αξιωματούχος του Τάγματος των Ιπποτών της Ρόδου, του οποίου φέρει την ανάγλυφη σφραγίδα επάνω σε χαρτί της εποχής που καλύπτει το βουλοκέρι με την κλωστή ασφαλείας. Η επιστολή έχει σταλεί κατά την περίοδο που Μεγάλος Μάγιστρος της Ρόδου ήταν ο Jean Bonpar De Lastic».

Ο «παππούς», όπως τον αποκαλούσαν, υπήρξε συστηματικός συλλέκτης των γραμματοσήμων και της ταχυδρομικής ιστορίας του ευρύτερου χώρου της Δωδεκανήσου. Παρέμεινε διακριτικά κριμένος απομονωμένος από τα φιλοτελικά φώτα της δημοσιότητας για πολλά χρόνια.

Με επιμέλεια και επιμονή διέσωσε από βέβαιη καταστροφή πολλά αρχεία της τουρκικής και ιταλικής περιόδου, προσφέροντας πολύτιμη γνώση για τα χαρτόσημα που χρησιμοποιήθηκαν στη Δωδεκάνησο. Οι διάφορες συλλογές και γνώσεις του αποτέλεσαν αστείρευτη πηγή πλούτου για τον κατάλογο Βλαστού και το πολύτιμο έργο «*Stamps of Italy used abroad*» των Tchilinghirian-Bemadelli.

Οι προτροπές της φιλοτελικής κοινότητας έκαμψαν κάποτε τη φυσική σεμνότητα που τον διέκρινε και παρουσίασε τη συλλογή του "Ταχυδρομική ιστορία της Δωδεκανήσου", για πρώτη φορά, στην Εθνική Φιλοτελική Έκθεση "Ελλάς '84", κατακτώντας το Μέγα Βραβείο της Συναγωνιστικής Κατηγορίας. Τον επόμενο χρόνο κατέκτησε το Μεγάλο Βραβείο της Εθνικής Τιμητικής Τάξης στην Πανελλήνια έκθεση "Πειραιάς '85". Ακολούθησαν χρυσά μετάλλια στις διεθνείς εκθέσεις Israphil '85, Italia '85, Ameripex '86, Stockholmia '86, Hafnia '87, Capex '87, Finlandia '88, Praga '88, και India '89. Το 1989 κατέκτησε και το Μεγάλο Βραβείο της Τιμητικής Τάξης στη Balkanfila της Θεσσαλονίκης.

Κείμενά του δημοσιευμένα στη Φιλοτέλεια: "Πρώτες ημέρες λειτουργίας των *Frama* στον αερολιμένα της Ρόδου", αρ. 508, σελ. 226. "Άγνωστη τουρκική σφραγίδα του τηλεγραφείου και ταχυδρομείου Ρόδου", αρ. 517/113. "Η ταχυδρομική λέμβος του διευθυντού του τουρκικού ταχυδρομείου της Κω", αρ. 522/18. "Υπηρεσιακές σφραγίδες του γραφείου του κεντρικού ιταλικού ταχυδρομείου της Ρόδου (1912-1945)", αρ. 528/26.

Κείμενά του δημοσιευμένα στο Συλλεκτικό Κόσμο: "Τα γραμματόσημα με το χάρτη του Καστελόριζου και η ιστορία τους", αρ. 30/281. "Τα χαρτόσημα στα Δωδεκάνησα κατά την περίοδο της ιταλικής κατοχής (1912-1943)", αρ. 32-33/455.

Ως μελετητής της ταχυδρομικής ιστορίας και συλλέκτης, συνέγραψε σημαντικά έργα που αποτελούν βιβλιογραφία αναφοράς για την περιοχή:

- «*Η Ταχυδρομική Ιστορία της Ρόδου (1309-1984) που τιμήθηκε με το Βραβείο της Φιλοτελικής Φιλολογίας της ΕΦΟ για το 1984 (Βραβείο Μπίνου) και*
- «*Τα χαρτονομίσματα της πολιορκημένης Ρόδου (14 Οκτωβρίου 1943 έως 9 Μαΐου 1945)*»: Εκδόθηκε το 2006 (εκδόσεις Κάμειρος) και εξετάζει το νομισματικό σύστημα του νησιού κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής.

Στις 25 Ιανουαρίου 1948, λίγο πριν από την επίσημη Ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου με την Ελλάδα, ο Γ. Ζησιμάτος μαζί με 21 ακόμη φιλοτελιστές, προχώρησαν στην ίδρυση της Φιλοτελικής Ένωσης Δωδεκανήσου, η οποία υπήρξε καθοριστικός φορέας στη δημιουργία των πρώτων ελληνικών γραμματοσήμων αφιερωμένων στην Ενσωμάτωση. Στη συνέχεια διετέλεσε για πολλά χρόνια Πρόεδρος της και κατηύθυνε με επιτυχία εκθεσιακές και άλλες δράσεις.

Το 1999, η Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία τίμησε τον Γεράσιμο Ζησιμάτο με την απονομή του Μεταλλίου της για την προσφορά του στον ελληνικό φιλοτελισμό.

ΠΗΓΕΣ:

- Αντώνης Βιρβίλης
Περιοδικό «ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ», τευχ. 657/Ιούλιος – Αύγουστος 2009
- Εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ
 - INTERNET

